

ZÁRÓJELENTÉS

az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye Hivatala és
Budapest Főváros XII. kerület Hegyvidéki Önkormányzat

ANNA-RÉTI MISÉZŐ-, EMLÉKHELY

nyílt, titkos ötletpályázat

ZÁRÓJELENTÉS
az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye Hivatala és
Budapest Főváros XII. kerület Hegyvidéki Önkormányzat által kiírt
ANNA-RÉTI MISEZŐ-, EMLÉKHELY
ötletpályázatról

Főbb adatok:

A pályázat elnevezése:	ANNA-RÉTI MISEZŐ-, EMLÉKHELY- ötletpályázat
A pályázat célja:	A szándék egy olyan építészeti, tájépítészeti, képzőművészeti (szobor) jelként mutatkozó, kis szabadtéri misézőhely, szabadtéri oltár létrehozása, mely a kongresszusi eseményen túl az Anna-réten átfutó nyugat-keleti (Máriacell-Csíksomlyó) és az észak-déli (Csesztóhova-Mejdugorje) Mária-zarándokutak találkozásában egy induló-érkező pihenőhelyként is alkalmas lehet. A pályázat célja olyan ötletek, javaslatok összegyűjtése, amely alapja lehet a látomás emlékéül szolgáló, időszakos használatú szabadtéri miséző-, emlékhely jövőbeli konkrét tervezési programjának, koncepciójának.
A pályázat tárgya:	Budapest Főváros XII. kerület Hegyvidék Anna-réti miséző-, emlékhely koncepciótervének elkészítése.
Az ötletpályázat kiírója és lebonyolítója:	Esztergom-Budapesti Főegyházmegye Hivatala és Budapest Főváros XII. kerület Hegyvidék Önkormányzata
Az ötletpályázat eljárásának típusa:	NYÍLT
Az ötletpályázat:	TTTKOS

Időrendi áttekintés:

Időpont	Esemény
2018. október 3.	A pályázat kiírása, regisztráció kezdete
2018. október 8. hétfő 10:00	Helyszíni szemle
2018. október 12.	A pályázattal kapcsolatos kérdések beadásának határideje
2018. október 19.	A kérdésekre adott válaszok határideje
2019. január 15. kedd 16:00	A pályaművek beérkezésének határideje
2019. február 21 csütörtök 11:00	A díjak átadása
2019. február 21. napjától	A tervpályázat nyilvános bemutatása
2019. március 1. napjáig, 12:00 óráig	A díjazásban vagy megvételben nem részesült papír alapú pályaművek visszaadása

A pályaművek benyújtása

Az ötletpályázaton való részvétel feltétele a pályázat honlapján történő regisztráció volt.

Az ötletpályázati dokumentáció a regisztrációt követően ingyenesen letölthető volt a Budapest Főváros XII. kerület Hegyvidék Önkormányzat honlapján.

A benyújtás helye és ideje: Budapest Főváros XII. kerület Hegyvidéki Polgármesteri Hivatal Városrendezési és Főépítési Iroda, 1126 Budapest, Böszörményi út 23-25. 307-es iroda; 2019. január 15. 16:00 óráig.

A bíráló bizottság összetétele

A Bírálóbizottság szavazásra jogosult tagjai	
Elnök	Süllei László Esztergom-Budapesti Főegyházmegye általános érseki helynöke
Társelnök	Hathy Zsuzsanna Judit Főépítész Budapest Főváros XII. kerület Hegyvidéki Polgármesteri Hivatal
Tagok	Eltér István építész, Magyar Építész Kamara elnökségi tag
	Dr. Finta József DLA h.c Ybl Miklós és Kossuth-díjas építész, akadémikus
	Bodonyi Csaba DLA Széchenyi- és Ybl Miklós-díjas építész, akadémikus
	Vincze Attila táj- és kertépítész, vezető tervező
	Baranyainé Kontsek Ildikó Keresztény Múzeum, igazgató
	Sandner Zoltán Esztergom-Budapesti Főegyházmegyei Hivatal, Építészmérnök, építési előadója
	Salamin Ferenc Ybl Miklós és Kós Károly-díjas építész, akadémikus
	Dr. Salamin András Budapest-Zugligeti Egyesület elnöke
	Balázs Attila Világ Királynője Engesztelő Kápolnáért Alapítvány elnöke

A Bírálóbizottság szavazásra nem jogosult tagjai	
Jogi szakértő	dr. Zsilinszky Tibor ügyvéd Budapest Főváros XII. kerület Hegyvidéki Önkormányzat
Szakértők	Szabó-Kalmár Éva Városrendezési és Főépítési Iroda, irodavezető Budapest Főváros XII. kerület Hegyvidéki Polgármesteri Hivatal
	Szabó Krisztina kommunikációs vezető Budapest Főváros XII. kerület Hegyvidéki Polgármesteri Hivatal

	<p>Rimóczy János Városfejlesztési Iroda irodavezető Budapest Főváros XII. kerület Hegyvidéki Polgármesteri Hivatal</p>
	<p>Mikó Gergely Normafa Park Fenntartó és Üzemeltető Intézmény vezetője</p>
	<p>dr. Herczeg Ágnes táj- és kertépítész, vezető tervező</p>
Bizottsági titkár, adminisztrátor	<p>Vargáné Pató Georgina tervtanácsi titkár Budapest Főváros XII. kerület Hegyvidéki Polgármesteri Hivatal</p>
	<p>Eleven Katalin településképi ügyintéző Budapest Főváros XII. kerület Hegyvidéki Polgármesteri Hivatal</p>
	<p>Mezei Virág településképi ügyintéző Budapest Főváros XII. kerület Hegyvidéki Polgármesteri Hivatal</p>
	<p>Tölgyesi-Morvai Krisztina településképi ügyintéző Budapest Főváros XII. kerület Hegyvidéki Polgármesteri Hivatal</p>

A tervpályázati hirdetés

Az ötletpályázat meghirdetésre került a Budapest Főváros XII. kerület Hegyvidéki Önkormányzat honlapján, a Magyar Építész Kamara honlapján, valamint hírlevél formájában megküldése került 3000 építész tervező címére.

Az ötletpályázat angol nyelvű felhívása 27 EU tagállam honlapján is megjelentetésre került.

Összefoglalva a tervpályázatról az teljes építész szakma értesülhetett.

A beérkezett pályázatok száma és állapota

Összesen 61 db pályamű érkezett a kiírásban meghatározott benyújtás helyére.

A borítékok bontásakor a jelenlévő zsűritagok a pályaműveket átvették és megállapították, hogy a pályaművek mindegyikének csomagolása sértetlen volt és a pályaműveket bírálati kódszámmal látták el. A pályaművek bontása során azok tartalmát átnézték vizsgálva a kiírásban szereplő formai, tartalmi követelményeket és a titkosságot.

Megállapításra került, hogy a 61 db pályaműből 2 db a leadási határidőn túl érkezett, melyből az egyik pályázat nem anonim módon került benyújtásra - a szerző nevét is tartalmazó nyilatkozatok szabadon kerültek elhelyezésre a pályázatban - továbbá a kiírásban szereplő formai és tartalmi követelményeknek sem tett eleget.

A Bírálóbizottság végül összesen 59 db pályaművet talált minden tekintetben szabályosnak és ezek bírálatát a borítékbontás után megkezdte.

A pályaművek értékelési szempontjai

A Bírálóbizottság a pályaművek értékelése során – a pályázati dokumentációban meghatározott szempontokat szem előtt tartva – a beépítést, a környezetbe illeszkedést, a megvalósíthatóságot, valamint a közlekedési és környezetvédelmi követelményeket komplex módon minősítette, valamint a pályázati kiírás szellemiségének és az építészeti minőség kritériumainak való megfelelést is vizsgálta.

Az Anna-réti miséző-, emlékhely koncepciótervére kiírt ötletpályázat során kritérium volt, hogy a terv gondolatisága és eredménye őrizze magában azt a tiszta szerkesztési módot, amely tükrözi a környezetét érintetlenül hagyó és a természetet tiszteletben tartó kapcsolatot. A tájba illeszkedő formavilág és természetközeli anyaghasználat alkalmazása a helyszínt tekintve alapvető elvárás.

A pályaművek elbírálásának szempontjai

- szellemi tartalom megfogalmazása, valamint a szakralitásnak való megfelelés;
- tájba illeszkedés, természeti, ökológiai adottságoknak való megfelelés;
- karakteres, egyedi arculat, a természeti és épített környezethez méltó és illeszkedő építészeti minőség, tájépítészeti minőség;
- esztétika;
- ökológikus megoldások;
- anyaghasználat;
- pályázati kiírásnak és tervezési programnak való megfelelés;
- költséghatékonyság, fenntartási igény;
- kivitelezhetőség;
- tartósság, ellenállóság;
- gazdaságosság (gyártás, üzemeltetés, karbantartás költségei).

Összefoglaló értékelés

A Normafa területén, közel fél kilométerre a Siháztól és egy kilométerre a Libegő felső állomásától, fekszik az Anna-rét. A rét szélén a reformkorban épült egy kicsi kápolna, amely Anna- napokon (július 26-án) zarándokhelyként is szolgált.

A "Szűz Mária a Világ Királynője Engesztelő Kápolna" alapkövét 1944. december 8-án rakták le Budapest főpolgármestere által adományozott telken, amelyhez az építőanyag is rendelkezésre állt, azonban az orosz csapatok 1944. december 25-i Jánoshegy-Normafa-Svábhegy átvonulása után az anyag eltűnt.

Az Anna-réten kivehetők egy másik kápolna kő-körvonalai is, a kis kápolnától 60-70 méterre, északnyugatra, egy kör alakban ültetett 6 db vadgesztenyefából álló facsoport által határolt területen. Valószínűsíthető, hogy ezek az 1947-es második alapkövetétel maradványai.

A most látható, aprócska kápolnát 1992-ben Salamin András és családja, valamint az arra járó hívek emelték.

A rendszerváltás után, 1992-ben a Nemzetközi Mindszenty Alapítvány támogatásával megalakult a Svábhegyi Világ Királynője Engesztelő Kápolna Egyesület. A kápolna a mai napig nem épült fel, azonban építőköveket gyűjtöttek 30 x 40 x 50 cm-es vagy 40 x 50 x 60 cm-es méretben.

Tekintettel arra, hogy a területen épült már egy kis kápolna, ezért nem egy új, jóval nagyobb templom megépítése a cél. Ez összhangban áll a természetvédelmi szempontokkal is, hiszen a Normafa és környéke Natura 2000-es területen fekszik. A Normafa rendbetételéről szóló 2015-ös helyi népszavazás során hivatkozott „Budapest Főváros XII. kerület Hegyvidéki Önkormányzat Képviselő-testületének 10/2015. (I.27.) számú határozatában” sem szerepel templom építése, figyelembe véve a korábbi társadalmi egyeztetéseket. A Főegyházmegye és a Budapest Főváros XII. kerület Hegyvidéki Önkormányzat ennek értelmében csak a Világ Királynője Engesztelő Kápolnának emlékéül szolgáló szabadtéri kis miséző- és imahely kialakítását támogatja.

A feladat sajátosságainak figyelembevételével a Bírálóbizottság a pályaművek értékelésekor kiemelt figyelmet fordított

- a telepítés,
- a tervezett beavatkozás mértéke,
- a használhatóság, fenntarthatóság és praktikusság

alapos elemzésére és a döntéseit ezek együttes mérlegelése alapján hozta meg.

A pályázatok minősége, szerteágazó változatai azt mutatták, hogy a választott téma közérdeklődésre tartott számot.

A pályaművekből kiderült, hogy a résztvevők megértették a kiírók szempontjait és a helyszín összetett funkcióit figyelembe véve készítették el munkáikat.

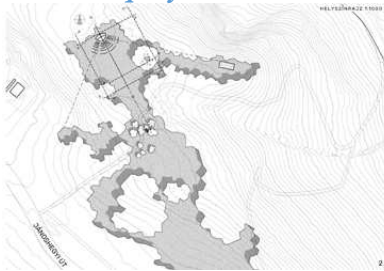
A Bírálóbizottság a pályaműveket 3 osztályba sorolta:

- minimál – nyitott, melybe azok a pályaműveket kerültek, ahol az épített beavatkozás csekély és a pályázók „csupán” jelzés értékkel válaszoltak a pályázati kiírásban tárgyára;
- épített – fedett-zárt kategória, ahova a konkrét épületeket megfogalmazó pályaművek kerültek besorolásra;
- vegyes – fedett-nyitott kategória, mely a fenti említett két halmaz közötti átmeneti megoldásokat tartalmazza.

Összességében a pályázat sikeres előkészítésének, a pályázók gondosságának és a Bírálóbizottság alapos munkájának köszönhetően elmondható, hogy a nyertes, illetve a megvételre ajánlott munkák között van megvalósításra érdemes alkotás.

A pályaművek rövid értékelése

1. számú pályamű

A terv telepítésében kihasználja a hat fa által ölelt teret és az azt magába foglaló tisztást. A fák között szentélyként tervezi használni, a misézőhely a rétre kerül, amelyet templomszerű természeti környezetként tekint a pályamű. A természet által formált szentély gondolata szép.

A misézőhely építészeti megformálása egyben teljesíti a nyitott és fedett tér elvárását, amelyet egyszerű vonalvezetésű héjszerű szerkezet biztosít, azzal azonos anyagminőségű tárgyakkal. Formavilágában a kagylót, mint a zarándokok jelképét kívánja idézni.

A körültekintő tervezés, és szellemiségében jelképeket hordozó terv ugyanakkor anyaghasználatában kissé vaskos és a megjelenésében nem kellően jeleníti meg a szakralitást.

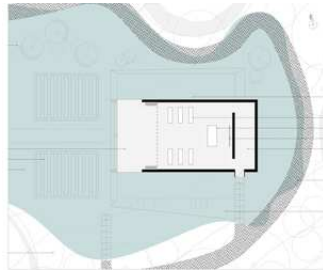
2. számú pályamű

A pályamű – nagyon helyesen – „tisztá, világos, egyszerű”, ahogy szerzői a műleírásban említik. Ezt a hatást picit rontja a bejáratok aszimmetrikus szerkesztése és a két fajta külső architektúra megjelenése színekben és anyagban egyaránt. A mű talán még karakteresebb, határozottabb állítás lehetett volna ezek nélkül. A terv „funkció” című lapján igen érzékletesen mutatja be különböző létszám esetén a használhatóságot. A tervezett kápolna méretei, arányai jól illeszkednek az igényekhez és a helyszín kiváló táji adottságaihoz. Kedves, szerethető alkotás.

A pályaművet a Bírálóbizottság rangsorolás nélküli megvételben és bruttó 400.000 forint díjazásban részesítette.

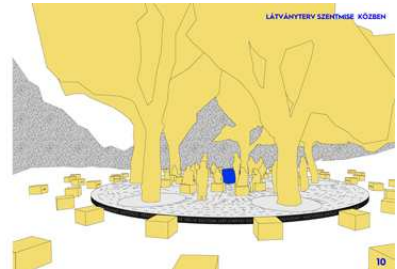
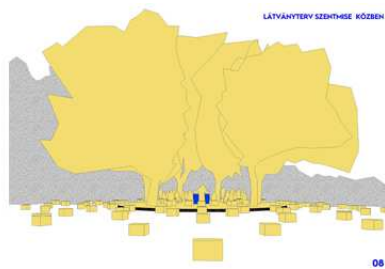
3. számú pályamű

A pályázat klasszikus kis kápolna, amely jelként is tudna működni az adott területen. Méretével nem nagy területet foglal el az Anna-réti tájban, illetve a szánkó – és sípályákban, előnye szép formáján kívül az is, hogy zárható, és zavartalan miséző helyet biztosít, de néhány hívő is befér a kápolnába. Mindenképpen az egyik legrokonszenvesebb megoldás a beadottak közül, kiérlelt forma, és vissza tud utalni még a magyar népi építészetre is. Ha valóban komoly igény merül fel arra, hogy a miséző hely zárható legyen, egyben jelként is működjön, figyelemre méltó munka. A terv megejtően szép grafika.

A Bírálóbizottság rangsorolás nélkül díjban és 1.000.000.-Ft, azaz egymillió forintos díjazásban részesítette.

4. számú pályamű

Szép gondolatiságra és lelkiségre alapozott, minimális környezeti beavatkozásra törekvő pályamű. A „kövek útja”-ként nevesített koncepció szerves folytatása az Engesztelő Közösség eddigi történetének. A liturgikus tér építését a közösségépítéssel kapcsolja össze. Az eddigi adománykövek további gyarapításával, organikusan, a természetet alig érintő finomsággal alakítja ki a miséző helyet, melynek nyitottan hagyott jövője - s így az építés folyamata - az egyénektől és a kis közösségektől válhat függővé.

A 6-os facsoport eleve szakrálisnak tekintett szerepét és helyzetét annak centrumába helyezett kék színű oltárkövel erősíti fel. Az adomány - és építőkövek ennek moduljában készülnek az engesztelő ima gravírozásával. Az adomány kövek az oltár - mint centrum – körül kör alakban helyezkednek el. Bár figyelembe veszi a jellemző sífutó útvonalat, az adománykövek egy része a kiterjedt centrális elhelyezés okán, zavarhatják a terület téli használatát.

A facsoporton belül 20 ülőhely elhelyezése lehetséges, mely alkalmilag jelentősen és szabadon kibővíthet. A centrum helyét a facsoportot bekerítő, de a fák továbbélését is figyelembe vevő bazalt-andezit kiskockakő térburkolattal jelöli meg. Eső esetére védelemként a fákhoz alkalmilag kifeszített egyedi ponyvaszerkezetet javasol, de ezt nem ábrázolja.

A miséző hely gazdaságosan, szinte önerőből megvalósítható, karbantartási igénye is minimális.

A jelenlegi kápolnával és környékével a pályamű nem foglalkozik.

A pályamű grafikai előadásmódja egyedi és igényes.

A Bírálóbizottság a pályaművet egyszerűsége, szellemisége, és továbbfejleszthetősége miatt rangsorolás nélkül díjban és 1.000.000.-Ft, azaz egymillió forintos díjazásban részesítette.

5. számú pályamű

Az építmény helyszínét jól választja ki, az erdő szélék által alkotott „templomtérben” szinte a szentélyt építi meg, keletelt elrendezésben. Az absztrakt forma kellően transzcendens tud lenni, segíteni tudja az elmélyülést. A klasszikus kápolna alaprajz tengelyes irányultságot rögzít, a körülötte lévő tér azonban szerencsére a hívek három oldalról való körül vételét is biztosítja. Az öregedésre tervezett faszerkezet lábai és mennyezete egyszerre lehatárolja a teret és nyitottságot is biztosít: a „templom” tere maga az erdő és az ég végtelene. Szép gondolat, megfelelő emelkedettséggel párosulva.

A terv nem oldja meg a lefedést, ami legalább ideiglenes jelleggel szükséges lenne. A sokszorosan ismert kocka forma használata a sematikusság érzetét kelti, ezen alapforma szakrális, formai magyarázatát nem részletezi a terv.

6. számú pályamű

A pályázó helyszín választása jó. A kelet-nyugat tájolású lankás mező fákkal szegélyezett keleti végén helyezi el a kápolnát. A rét nyugati végén álló juhar facsoportot ellenpontozásként a kompozíció részeként értelmezi. Az elképzelés szép, elegáns.

A tervezett anyaghasználat (faburkolatú hullámzó felület) a környezetbe illeszkedik. A hullámokat gyepes terepplasztikaként simítja a felszínhez. A tervezett építmény kis léptékű, nem uralja el a környezetét.

A megfogalmazott építészeti kialakítás viszont nem szerencsés. A miséző helyet természeti képződmény-szerűen hozza létre, sűrűsödő és magasodó hullámokból, melyet faburkolattal fed le. A záró hullám visszafordulva tetővé formálódik. Az így kialakuló forma nem statikus, nem nyugodt.

Lendülete más használatra ösztönözheti a kikapcsolódást kereső arra járókat. Gyerekek, terepkerékpárosok kedvelt helyévé válhat, ami magában nem baj, sőt, a több célú használat még előnyös is lehetne, de csak akkor, ha az nem sarkall intenzív mozgásra. Az egyre nagyobb amplitúdójú faburkolatú hullám viszont igen. Félő, hogy intenzív használattal a mozgásra vágyók hamar lelaknák a miséző helyet, amely ezáltal alkalmatlanná válna eredeti funkciójára.

7. számú pályamű

A pályázó célja: egy természetbe ágyazott egyszerű és őszinte szabadtéri „templom”, gyülekező hely – a környezetet szinte érintetlenül hagyva. A Szentháromságot szimbolizáló hármasság egységből építi fel a miséző emlékhely javaslatát. A háromszög egyik csúcsán a kis Szent Anna kápolna, a másikon a hat fából álló facsoport (benn a fákra helyezett haranggal), míg a harmadik a rét keleti részének földnyelvén van. A kis meglévő kápolna jelenti a kapcsolatot a régi múlttal.

A szabadtéri miséző helyet, az egyenlő szárú háromszögre szerkesztett legyező formájú sudarasodó gerendázott, határolt „JEL”-et a földnyelven helyezi el. Nagy fontosságot tulajdonít a kápolnaépítéshez hozott ajándékköveknek (azokat az oltár előtt helyezi el ülőhelyeknek):

„Élnek azok a kövek és beszélnek. Csak érteni kell őket, csak hallgatni kell tudni őket és akarnunk kell, hogy megszólaljanak nekünk. És a kövek igazat mondanak. Csak igazságot és talán csak ők mondanak igazat” (Kós Károly). A javasolt megoldás ezt a szellemiséget tükrözi.

A harang felfüggesztése az élő fákra érdekes megoldás, ám talán nem praktikus (pl. viharban stb.).

8. számú pályamű

A pályamű a természeti környezetben meglévő nem körülhatárolható szabad teret három pont kijelölésével definiálja misézőhelyként. A három pont egyúttal a Szentháromságot is szimbolizálja. A terv a meglévő kápolna mellé két új viszonyítási pontot jelöl ki: az oltárt és a haranglábat, melyeket egy folyamatos, lendületes ívű görbével köt össze.

Az összekötés az érkezés irányából útként, az oltár mögött pedig híd-szerűen jelenik meg. A pályázó szándéka szerint a híd kettős funkciót tölt be, mise alatt lehet karzat, akár a kórus helye, misék időszakán kívül pedig kálvária út. Ezen kívül a vasbeton, konzolos parabolaív – fókuszában az oltárral – háttérrel ad a misézőhelynek, zárttá, körül határolttá teszi azt, a hívek nézőpontjából templom-szerűvé téve a teret.

Annak ellenére, hogy a híd domináns, nagyvonalú építészeti elem, léptéke és a természeti környezetben való létjogosultsága - feltételezve a megvalósításához szükséges terepszint alatti beavatkozás mértékét – vitatható.

9. számú pályamű

A pályamű mind formájában, léptékében, mind anyagában kissé furcsa, meglepő jelenség. A környéken nem jellemző a téglá használata. Ez önmagában még nem baj, mert lehet a környezettől és a megszokottól eltérő anyag- és formavilágban gondolkodni, de itt az alkotás kissé túlméretezettre sikerült.

Túl nagy területet foglal el a meglévő ültetett facsoporttól az új szentélyig, amelyet egy „nyílegyenes labirintussal” köt össze. A gondolat szép. Az út hossza és a javasolt anyaghasználat viszont kifogásolható. Talán ugyanezt a gondolatot lehetett volna alkalmazni kisebb területen a már meglévő kövek ésszerű felhasználásával.

A pályaművet a Bírálóbizottság rangsorolás nélküli megvételben és bruttó 400.000 forint díjazásban részesítette.

10. számú pályamű

A pályázat szép grafika, de valójában csak egy Jelet kíván képezni az Anna-réten, miséző helyként problematikus, hogy nem zárható. Az építmény két rétegből áll, amely két réteg együtt képezi a motívumot, de ismétlem, nyitottan. Úgy vélem, hogy a építmény Jeként nem igazán működik, illetve nem hívja fel magára kellően a figyelmet.

11. számú pályamű

A miséző helyet a keleti tisztás magaslati pontján helyezi el. Az erdő magas fái által határolt tisztást egy virtuális hosszahajós templom terének tekinti.

A hatos facsoport ezen „templomhajó” belépő tereként ugyancsak szakrális értelmezést nyer, de egyben relaxációs pont is. A közepén elhelyezett - esetenként szakrális tárgyként is értelmezhető - víztál fenntarthatósága és szenteltvíz tartóként való használata erős kételyeket ébreszt. A víztál alatti négyzetes térburkolat nem következik a facsoport, illetve a víztál geometriájából.

Az imatér a két szakrális pont közötti tisztáson alakulhat ki, a sport és játszó területektől kedvezően szeparálva.

A tervezett oltár látványa és léptéke visszafogott, transzparenciára törekvő, de gyenge, erőtlen karakterű. A vékony, rozsdamentes acél keret távolabbról alig észlelhető, ezért anyaghasználat is vitatható. A díszvilágításra érdekes, látomás szerű javaslatot ad.

A pályamű részletesen foglalkozik az Anna-réti meglévő kápolna környezetével. Az ott található fakereszthez új talapzatot javasol a zarándokutak megjelölésével. A meglévő kápolna és a tervezett két szakrális hely végiggondolt, logikus útvezetéssel összekapcsolt szakrális térláncot alkot.

12. számú pályamű

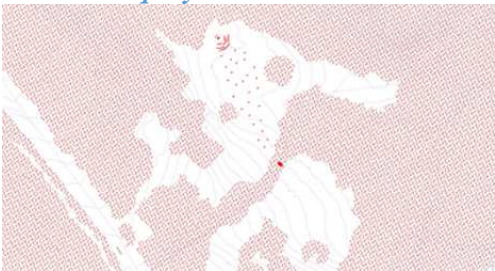

Az építmény helyszínét jól választja ki a terv: a térrészek központi, centrálisan elhelyezett kör alakú facsoportját. A természetben lévő erőjátékok formái megjelenéséből indul ki a tartószerkezet által határolt, szabadon formált tér. Az építmény a növények belső működését folytatni kívánó gondolattal olyan „kápolnát” hoz létre, mely finoman utal a korai templomok kupolás terére, de egyben a mai építészet szabad formálását is mutatja. Az íves fatartók érzékenyen támasztanak le a meglévő fák törzsei és lombja közé, az általuk alkotott és részben fedett tér biztosítja a vizuális lehatárolást, az időjárás előli védelmet és egyben a nagyobb hívő sereglet részvételét is biztosítja a környező füves térségen. Szerencsés az oltár és az ülőkövek elhelyezése is.

Szép gondolat, egységben tervezve a természeti környezettel, funkcionálisan megfelelő elrendezéssel. A fatartók lefedése nincs megoldva, az öregedés ebben az esetben nem szerencsés.

A pályaművet a Bírálóbizottság rangsorolás nélküli megvételben és bruttó 400.000 forint díjazásban részesítette.

13. számú pályamű

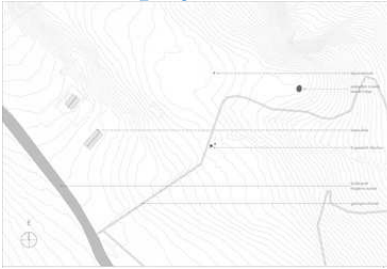
A pályázó a miséző helyet a Szent Anna-réti kápolnától észak-északnyugati irányba nyúló rét végén javasolja kialakítani déli tájolással.

A pályázó olyan miséző hely kialakítását javasolja, ami minimális beavatkozással jár. Eredményeképpen nem jelenik meg hangsúlyos új elem a tájban. Mindössze négy elemet használ: az oltárt, az oltár háttereként funkcionáló oltárfalat egy oltárképpel, az engesztelő kápolnához gyűjtött adománykövekből kialakítandó ülőfelületeket és textil borítású baldachint az oltár fölött. Az épített fix elemek anyaga terméskő, amely illeszkedik a környezetbe, a Normafa egységes bútorainál már bevált anyaghasználatot követi, ami dicsérendő elképzelés. A baldachint nem állandó épített elemként javasolja elhelyezni, hanem a szabadtéri misézések alkalmaira felállítva. Ezáltal szerkezete légiés, karcsú acélszerkezet lehet. A mennyezetet gazdagon díszített szövetként képzelel el.

A pályázatban szereplő oltárfal tervi kidolgozottsága nem elégséges ahhoz, hogy megítélhető legyen az, hogy miként nem válik a felület vonzóvá a graffitisek számára.

Miközben a pályázó hangsúlyos célja, hogy a miséző hely építményei ne jelenjenek meg erős hangsúllyal a tájban, azzal, hogy az adományköveket az egész réten elszórva helyezi el, mégis ezt valósítja meg. A kápolnától északra eső rétet teljesen erre a funkciónak adja, a rét más célú használatát túlzottan megnehezíti.

14. számú pályamű

A pályázat a földnyelven kialakított földmagaslatra tervez egy ellipszis alakú hengerszerű szabadtéri miséző helyet, amely minden égtáj felé nyitott. Megfogalmazásában: „az építmény a környezetre reflektáljon, ne legyen hivalkodó és öncélú. Tiszta, egyszerű szerkezetű építmény”.

A templomépítéshez szánt kövek segítségével a szabadtéri oltár elé a réten padsorokat javasol.

A földnyelvre javasolt miséző-hely tölgyfa anyaga a természeti környezetbe illeszkedik, formája egyszerű, szellős, „elegáns”, alkalmas kisebb és közepes résztvevőszám fogadására, az évente egyszer várható több ezres zarándok fogadására a választott hely nem tűnik megfelelőnek. Messziről turistaépítménynek tekinthető.

15. számú pályamű

A pályamű koncepciója a János 15,1. 5 igére épül „Én vagyok az igazi szőlőtő, és az én Atyám a szőlősgazda. (...) Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők, aki énbennem marad, és én őbenne, az terem sok gyümölcsöt, mert nélkülem semmit sem tudtok cselekedni.”

Az építmény helyszínéül a keleti elhelyezkedésű tisztást választja a pályázó, az oltár is keleti elhelyezést kapott.

A tervezett építmény három elemet igyekszik ötvözni, a vallást, a természeti értékeket és a tudományt. Ezen elemeknek az együttesét jeleníti meg a szőlővel befuttatott könnyed, légies szerkezet, melynek alap spirális rendszere a Fibonacci matematikai sorozatra épül.

Anyaghasználat szempontjából nincs konkrét elképzelése a pályázónak, több javaslatot is tesz a praktikusság, esztétikum, tartósság, valamint gazdasági vonatkozások figyelembe vételével.

Az ötlet szellemisége nagyon szép, a tervezett építmény tájba illő, azonban a szőlővel való befuttatás nem illeszkedik a helyi növényvilág hagyományába, célszerű lenne más futónövényt választani a zöldfelület kialakítására.

Összességében a gesztus nagyon szép, azonban a pályamű léptéke túl nagy, a szerkezet jelentősen túllepített az alsó oltárrészhez képest.

16. számú pályamű

A pályamű alapgondolata önmagában jó. A megjelenített építmény valóban légiés, meseszerű, mondhatni varázslatos.

Vitatható azonban a mérete, formája és anyaghasználata, amely idegen a meglévő facsoport elrendezésétől és alakjától.

A tervezett építmény túl magas és talán jobb lett volna kör vagy hatszögletű elrendezésben elhelyezni a fák körül. Hasonlóan zavaró a külső gyűrű köveinek elrendezése, ami gyakorlatilag a kör négyszögesítése. Ezeket is kedvezőbb lett volna köralakban vagy sugarasan elhelyezni a fák körül. Sajnos nem így történt.

17. számú pályamű

A VADGESZTENYE – FACSOPORTON belül egy szabályos, nyitott körformát képez, amelynek belsejében egy úgynevezett Mohakert található, körülötte ülőkékkel. Nem hiszem, hogy ez a teljes nyitottság alkalmas lenne egy miséző hely befogadására. A gondolat valójában szép, és szép a grafikája is, de nem tud felelni a pályázat minden igényére.

18. számú pályamű

A meglévő, elkülönülő 6-os fa csoportban archaikus, szakrális erőt, meditáló, imádkozó helyet lát, ezért ezt javasolja miséző helyé fejleszteni, ami alapjában jó gondolat. A fa csoport természetes adottságát - az ültetés tudatos geometriáját továbbfejlesztve a vele kontrasztos geometrikus vázzal. Ez a gondolat érdekes feszültséget teremt az organikus és az absztrakt geometrikus világ között. Ebben nem ellentmondást, hanem komplementeritást vél felfedezni és szimbolikus tartalmakkal ruházza fel.

A geometrikus rácszat tartós, vörösfenyőből előre gyártott gerendaváz.

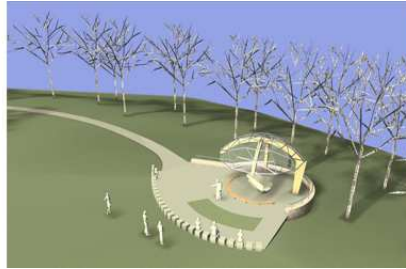
A rácszat közepén magasodik fel a kis kápolna az oltárral.

A választott szerkezet könnyen megépíthető és jól karbantartható.

Összességében a fa csoport + gerendaváz összeszövésével egy profán és szakrális tér jön létre, egyensúlyt keresve a két használati igény között. Az alapgondolat tisztasága ellenére a facsoport be-, illetve körbeépítése mégis zsúfoltnak, túlépítettnek, és erőltetettnek tűnik, s következményként a meglévő fák is kiszolgáltatottá válnak. A fák hatszögű ültetési geometriájából a tervezett geometrikus rács nem vezethető le, vagyis a tervezett új geometria nem folytatása a facsoportot jellemző geometriának.

A kápolna elhelyezhetősége a magasság miatt a fák belső lombzatának csonkítását igényli.

19. számú pályamű

Az építmény helyszínül a meglévő kápolnától dél-keleti irányban lévő tisztást választja, melynél az erdő adja az oltár háttérét és a füves lejtő a hívek elhelyezkedésének lehetőségét. A miséző hely lefedése kereszt alaprajzban elhelyezkedő két ragasztott fatartó által alkotott kupola jellegű tér. A háromszög alakú üvegekkel lefedett „kupola” csak egyik oldalon támaszkodik a földre, konzolosan fedve le az oltárt.

A helyszín választása megfelelő elrendezést biztosít a szertatásokhoz, az erdő szép lezárást ad a térnek. A kupola forma és annak konzolos tartószerkezete ellentmondásban van egymással, disszonáns érzetet kelt, olyan mintha fel akarna dőlni az épület. Nem segíti a kompozíció megjelenését a természetből idegen üveg fedés sem, valamint a sematikus támfal az oltár mögött. A tervezett épület arányai, homlokzatai, tömege nem eredményeznek harmonikus összhatást.

20. számú pályamű

A pályázó miséző helyül a hat fából álló juhar facsoportot jelölte meg. A hely kiválasztása jó, a körben ültetett fák által létrejövő tér meghitt helyül szolgálhat a misére érkezőknek. Többféle használatra alkalmas tér létrehozását javasolja, amely kitarukozó- kifelé nyitó és befelé forduló is lehet. Ezt miséző épület megépítésével javasolja kialakítani.

A miséző helyként megépülő épület anyaga látszó beton. Az anyagválasztás nem szerencsés, nem illeszkedik a normafai arculatba, attól teljesen idegen, mint ahogyan terasz burkolataként megjelölt fagyálló csúszásmentes kerámia burkolat is.

A miséző helyként javasolt építmény nagyságrendje túlzó. A több mint 70 m²-es épület és a hozzá tervezett 44 m²-es terasz, valamint a burkolt előtér a meglévő facsoport által alkotott térbe csak úgy helyezhető el, hogy a fák az épület dekorációs elemeivé válnak. Viszont a fák közé épített épület olyan mértékű beavatkozást igényel a fák gyökérszónájában, ami nagy valószínűséggel a facsoport halálát okozza. Az épület formai kialakításánál a többcélú hasznosítás kifejeződése vezette a pályázót, hogy az a szakrális időszakokon kívül más közösségi célra is használható legyen. Ezáltal az épületre helyezett homlokzattáblák és a harang is nehezen értelmezhetővé válik.

21. számú pályamű

A pályázó a 2000 esztendő üzenettel kívánja megszólítani a ma emberét. Alapvetően nem építményt javasol, hanem egy olyan szakrális környezet kialakítását, ahol az oltár tájba illeszkedő (összeköt Istennel: kapu, amelyen keresztül kegyelem árad a világba). Az oltár köré javasolt kör egy utalás, jelképrendszer. A kör hangsúlyozása dominál: a kör ősidők óta az „egység”, az „egész”, a „végtelen” szimbóluma. A kápolna nem fizikai, hanem lelki értelemben épülhet fel folyamatosan (Natália nővér gondolatát felidézve).

A szabadtéri kőoltárt a földnyelvre javasolja elhelyezni, köréje a kápolna építéshez szánt kövek elhelyezésével.

A pályázat elsősorban nem építést, hanem lelki épüléshez alkalmas szakrális helyet vizionál. A pályázat lelkisége megragadó.

22. számú pályamű

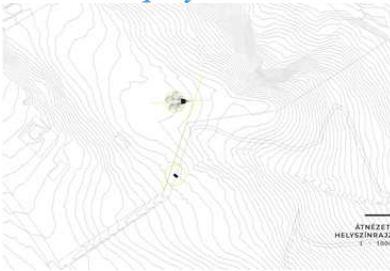
A tervezés helyszínéül a pályázó az Anna-rét alsó sarkában, a jelenlegi kápolnától Észak-Keletre lévő, Nyugat-Kelet irányban futó földnyelvet választotta.

A tervezett pályamű első sorban az 52. Eucharisztikus Világkongresszus során itt celebrált szentmisét szolgálná, ezután pedig pihenő és emlékhely funkciót töltene be.

Az elképzelés szerint az elliptikusan elrendezett, helyszínen talált, különböző települések által felajánlott mészkő tömbök szolgálnának ülőhelyként, melyek körbe veszik a középpontban álló oltárt, aminek a különlegessége, hogy olyan anyagból készülne, melyet hagyományosan a madarak etetésére szokás alkalmazni. A tervezett pályamű alap koncepciója, hogy az oltár az ős és tél folyamán az állatok eleségül szolgálna, tavaszra pedig a maradék magvakból virágok és fűvek nőnének. Ezzel a gesztussal a pályázó az elmúlást, majd az újjászületést szeretné szimbolizálni.

Maga a gesztus és koncepció szép, de a miséző és emlékhely kialakítására irányuló pályázat kiírásának a fent leírt ideiglenes jelleg és a tervben rejlő többi bizonytalanság miatt nem tud maximálisan megfelelni.

23. számú pályamű

A pályamű alapgondolata kiváló, amely szerint a hatos facsoport az előtér, mint gyülekezőhely, a fák a térfalak, míg a tervezett kápolna a kereszttel adja a lezárást. Mindez egyben a Mária-út kelet-nyugati

irányú tengelye is.

A tervezett kápolna alaprajzi szerkesztése és szerkezete logikus, egyszerű, könnyen építhető. A háromszög elemekből építhető rendszer formavilága totemisztikus, mégis könnyed. Léptéke éppen megfelelő, jól illeszkedik a természet adta csodás környezethez. Jól használható, könnyen építhető és egyszerűen fenntartható.

A Bírálóbizottság rangsorolás nélkül díjban és 1.000.000.-Ft, azaz egymillió forintos díjazásban részesítette.

24. számú pályamű

Egy érdekes, egymásra merőleges nagy ráccsal kívánja jelezni a zarándokok irányát. A gondolat valójában érthető, de az egymással fedésbe is kerülő rácsok nem képviselnék egy zarándok – és miséző hely hangulatát.

25. számú pályamű

A miséző hely megválasztása, megközelítése végiggondolt. A keleti rét-nyúlványon a miséző hely intimitása, más terület használatoktól való függetlensége biztosított, s a két oldali erdőség virtuális „templomteret” határol.

A miséző helyen a kereszt analitikus darabolásából származtatott jelként elhelyezett elemek közérthetősége erősen vitatható és bizonytalan. Lényegében verbális fordulat. A jelentéstartalmakkal felruházott alkotóelemek egy bizonyos - teoretikus - nézőpontból összegződnek a kereszt látványává, azaz szakrális jellé. A szétszórt plasztikus elemek más, illetve általános nézőpontokból torzóként, - bizonytalan formával és szimbolikával - jelennek meg. Így a felvetett gondolat megvalósulása nem meggyőző.

Az 1830-as állapotra felújított meglévő kápolna fölé a „ház a házban” elvhez hasonlóan egy felnagyított kápolna tömegét idézve fa szerkezetű pergolát helyez, mely részben, vagy egészben fedhető, illetve üvegezhető. A gondolat - érdekessége mellett is - ellentmondásos eredményt hoz. A kis kápolna körül a télikertszerű fedett területen oltár és padok elhelyezésével kis imatér jöhet létre. Az így létrehozott befoglaló térben a meglévő kápolna alárendelt bútorrá redukálódik. Összességében a gondosan megtartott fával együtt inkább pihenő-piknikező, mint szakrális tér alakul ki, némi léptékbizonytalansággal.

A 6-os facsoportot a pályamű nem koncepcionálisan hasznosítja.

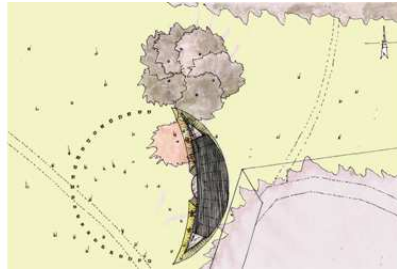
26. számú pályamű

Az építmény helyszínéül a tisztás nyugati végét jelöli ki, az oltár háttérét az erdő és a balra emelkedő hegyoldal adja. Az oltár lefedésére szolgáló építmény egyszerű íves formája utal a természetre, de szakrális érzetet is kelt. Az áttört faszerkezet biztosítja a vizuális lehatárolást, de egyben átengedi a természetet, az erdő látványát is. A hívek az oltárépítmény előtti füves térségen helyezkednek el, a hívek felé szélesedő formálás biztosítja a félkör alakban történő elhelyezkedésüket. Egyszerű, nemes formálás, mai, de mégis klasszikus kompozíciót idéző tömegalakítás és részletek.

Nem derül ki a tervről a lefedés, feltehetően fafödém, fémlappal fedve. A már sokat látott lamellás faszerkezet nem segíti az építmény egyszerűségét, egyediségét megtapasztalni, a faszerkezet részleteinek átgondoltsága még hiányzik.

27. számú pályamű

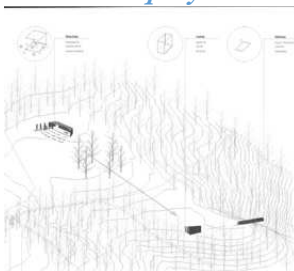
A pályázat grafikai megjelenítése szép.

A pályázó szabadtéri miséző hely kialakítását javasolja. A szabadtéri oltárt kiemelt, fedett térre helyezi. A támfalak anyaga szárazon rakott terméskő, a lépcsők terméskő tömbkövek. A szabadtéri oltár 1 m-es terméskő tömbből jön létre. Az anyagválasztás a helyszínhez igazodik. Az oltártér fölé fa szerkezetű, ferde tető kerül.

Az engesztelő kápolnához gyűjtött adománykövek ülőkövekként történő használata támogatható. Az ógörög tholosok példájára, egy nagy kör alakban történő elhelyezésük elegáns megoldás.

A miséző hely oltárterét a terepből 0,2-1,2 m-re kiemelt pódiumként javasolja kialakítani, ami a terephez évelőkkel megültetett rézsűvel csatlakozik. A tér kialakításánál fontos szempont volt, hogy az más funkcióra is alkalmas, pl. színpadként is használható legyen. A formaképzés túlzottan is ennek a szempontnak rendelődött alá. A hely inkább nagy rendezvények, mintsem az elmélyülés helyszíne. Megépülte a területet nagy látogató létszámú rendezvényhelyszínné alakítaná át, viszont ez a Natura 2000 védettségű réten nem lehet cél.

28. számú pályamű

A pályázó Jézus szenvedéseinek átélésére alkalmas szakrális magába forduló hely, az egyén elmélyülését is segítő imahely kialakítására tesz javaslatot. A javasolt megoldás három „helyet” tartalmaz: a miséző

helyet, egy imahelyet és ennek közelében egy „világi” kilátóhelyet.

A szabadtéri miséző hely egy szakrális, magába forduló tér, amelyet a rét nyugati végében helyez el. A hozzá csatlakozó 14 oszlop a keresztútra emlékeztethet. A miséző hely előtt az adománykövekből ülőhelyeket alakít ki.

A rét keleti végébe – a fákkal korul ölelt földnyelvre – az egyén elmélyülését segítő imahelyet javasol – paddal, 1-2 személy részére.

A választott oltárhely a rét más irányú (nem szakrális jellegű) használatát korlátozhatja be. A kilátó-javaslat kívül esik a pályázatban kiírt „miséző-émlék-hely” köréből. A facsoport közé javasolt kiránduló pihenő, piknikező hely (tájékoztató táblával) ugyancsak nem része a pályázat célkitűzésének.

A pályázat lelkisége megragadó.

29. számú pályamű

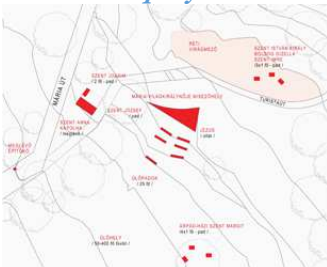
A terv a hatos facsoportot használja helyszíneként. A mésző padozaton nyitható-zárható térként egy henger formájú építmény jelenik meg, amelynek mozgatható oldalelemei perforált corten acél lemezekből készülnek, amelyeken a keresztút tizennégy stációja jelenik meg. Így a szándék szerint műalkotás-ként is értelmezhető a fedett oltár.

A perforált oldalfalak zárt állapotukban a szentély intimitását és védelmét, míg nyitott pozíciójukban a környezeti kapcsolatot biztosítják, így alakul ki a befogadó, áttetsző fél tér.

A mű anyaghasználatában az idővel változó megjelenést is szem előtt tartja, valamint a környezettudatos szempontból kedvező, lebomló anyagokat részesíti előnyben. Színeiben is a természetre kíván reagálni, a rejtőzködően a fák közé simul.

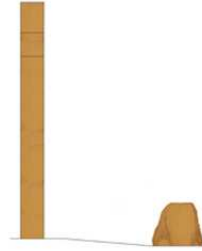
A gondolatiságában támogatható terv megjelenésében, a természeti környezethez való viszonyulásában volt vitatott.

30. számú pályamű

A pályamű sok szép és érdekes részgondolatot vet fel. Sajnos ezek nem állnak össze egységes egészzé. A kegytárgyak, szobrok, misézőhely, ülőpadok, emlékhelyek a fél domboldalt betérítik, kiszorítva a hegy más meglévő funkcióit. Az egység helyett a szétválás és szétszórtság érzetét keltik. Jól érzékelhető, hogy a meglévő és tervezett építmények anyagukban, színükben, formájukban ütik egymást. Lásd az egymás alatt lévő – meglévő és tervezett – állapotot bemutató képen.

31. számú pályamű

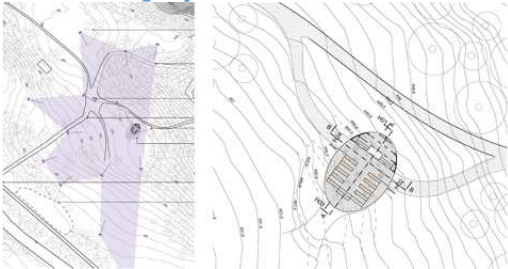

A miséző hely szétszóródik a dombon, s bár a gondolat érthető, nem áll össze egyetlen Jellé. Különösen kérdőjeles a monolit kocka, a rajta elhelyezkedő domborművekkel. A miséző helyről valójában nem sokat mond a pályázat.

32. számú pályamű

A miséző helyet, a meglévő kápolnát és a 6-os facsoportot összekötő függőleges (É-D-i) tengely közepén a K-Ny-i (Máriacell - Csíksomlyó) zarándokút jelképes metszéspontján helyezi el. Az 1500 fősnek feltételezett gyülekezőhelyet a Szaniszló réten javasolja, a tereplejtést kihasználva kedvező rálátást biztosítva a tervezett oltár felé. A két Mária zarándoklat jelképes metszéspontjának megjelölésén alapuló telepítési koncepció egyedi és sajátos, erőteljes gondolat. Ugyanakkor az origóba helyezett, nagy irányjelző táblára emlékeztető, felhőként lebegő konstruktív konzolos építmény nélkülözi a szakrális erőt és szervesen folytatja a beépítés gondolatiságát. Kedvező, hogy az építmény esővédelme és árnyékolása fehér ponyvaszerkezettel állandóan, vagy alkalmilag biztosítható. A terv tiszteletben tartja a környező természetet, a minimális beavatkozásra törekszik. Anyaghasználatát ökológikus szemlélet jellemzi, szerkezeti végiggondoltak.

33. számú pályamű

Az építmény helyszínén a meglévő kápolnától dél-keleti irányban lévő tisztást választja, melynél az erdő adja az oltár háttérét és a füves lejtő az eltérő számú hívek elhelyezkedésének lehetőségét. Alaprajzilag egy ovális formában elrendezett padsorok, állóhelyek, oltár és lefedése jelenik meg. A miséző hely lefedése ragasztott fatartókból képzett boglyaíves, hátrafelé szűkülő tér. A ragasztott tartók között deszka mennyezet és faszindely fedés jelenik meg. A helyszín választása megfelelő elrendezést biztosít a szertatásokhoz, az erdő szép lezárást ad a térnek. Az egyszerű alapforma, egy ovális térbeli forma („tojás”) szelete látványos megjelenést biztosít, azonban nem érezhető a szakralitás kellő mélysége, a forma, a tér egysége az emelkedett funkcióval.

34. számú pályamű

A pályamű a miséző helyet tájépítészeti gesztussal alakítja ki, amely erős, ugyanakkor a hely topográfiájához köthető jelként jelenik meg a tájban. A helykiválasztás jó, helyszíneként a hatos juharfa csoporttól keletre elnyúló rét fákkal határolt végét javasolja. A hatos facsoportot a miséző hely bejárataként, a rétet a miséző hely gyülekezési tereként értelmezi. A rét végén a miséző hely terének kijelölésére a terepszinttől induló, 70 m átmérőjű kör alakú lombkorona sétány kialakítását javasolja. A sétány változó szélességgel 9 m magasságig emelkedik, majd visszatér a felszínre. A sétány alatt kerül kialakításra az oltártér. Visszafogott megjelenése és kis területigénye illeszkedik a helyszínhez. A panoráma sétány légi megjelenése szép keretet ad a miséző helynek. Kettejük kapcsolata jó, a nagy egyházi rendezvények idejére ideiglenesen feltett fátyolszerű függöny jó háttérrel biztosíthat az eseménynek. Összességében a pályázat sikeresen oldja meg azt a kérdést, hogy miként hozható létre olyan építészeti együttes, ami más célú használatra is alkalmas anélkül, hogy ez negatív hatással lenne a szakrális funkcióra. Az elképzelés szép, elegáns. Léptéke viszont túllépi a Natura 2000 területre illeszthető építmények nagyságát. Anyaghasználata (tükröző rozsdamentes acél felületek, áttetsző acélsodrony korlátok) további természetvédelmi aggályokat vetnek fel (madarak veszélyeztetése).

35. számú pályamű

A pályázat céljaként emléket kíván állítani a Világ Királynéja Engesztelő Kápolnának és Natália-nővér látomásának, egyúttal segíteni kívánja jelenlegi heti illetve havi helyszíni misézést, a jövőbeni évi egy nagy Mária-napi zarándoklatot.

A téglalap alapú, nyitott miséző hely 16 faoszlopát, fagerendás födémmel (fémllemezzel borítva) a facsoporton belül helyezi el, a szembemiséző oltár kelet felé tájolt. A javaslatban kiemelő az alapkonceptiója: a megoldás egyszerűsége, a természeti környezetbe való illeszkedése.

A javasolt megoldás a környezetbe illeszkedik, simul.

36. számú pályamű

A pályamű a kiírásban foglaltaknak megfelelően minimális eszközökkel, kismértékű beavatkozást tervez, új épület létrehozása nélkül, egy szabadtéri miséző és találkozóhelyet teremt, előképként Bruegel Szent János prédikációja című festményét tekintve.

A terv szellemiségét a szabadtéri igehirdetés, az összetartozás, együttlét közössége adja, amelyhez a hat fa gyűrűje biztosítja a liturgikus teret. A tervezett kelet-nyugati tengelyű hal formájú burkolat, ahol a már meglévő köveket is elhelyezi a pályázó, a korai kereszténység szimbóluma, és ugyancsak eucharisztikus utalás. A felülettel kijelölt tér tengelyébe kerülne egy fémoszlopra helyezett kereszt.

A pályamű szakrális jelentést is tartalmazó finom eszközökkel, a természeti környezetre érzékenyen alakítja a szellemi tér megjelenését.

A pályaművet a Bírálóbizottság rangsorolás nélküli megvételben és bruttó 400.000 forint díjazásban részesítette.

37. számú pályamű

Tiszta, világos, érthető alapötlet. A pályamű egyszerű, szép grafika. Az építmény helykiválasztása és mérete is kedvező.

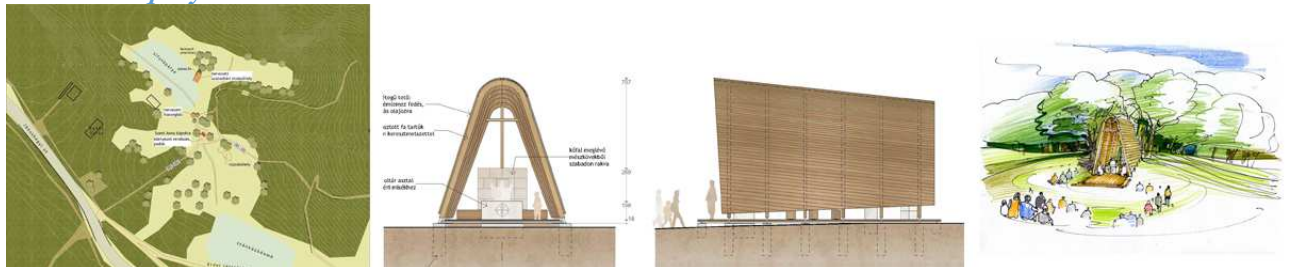
Anyaghasználata (corten lemez) és a kemény doboz kontúr forma a pályaművet mégsem tette megnyerővé vonzóvá.

38. számú pályamű

A terv műleírása nagyon szép és lírai, s igyekszik magyarázni a tervet, amely azonban ebben a formájában kevés. A nagy Ív teljesen nyitott, ilyen módon védtelen miséző helyet teremt. Nem felel a pályázat kiírására.

39. számú pályamű

A 6-os facsoport mellé helyezett kis fa szerkezetű miséző pavilonnal érdekes szakrális együttest hoz létre, melynek a facsoport által határolt fő eleme centrális templomtérként, a mellé helyezett miséző hely szentélyként értelmezhető, mely - két irányú misézés esetén - nyitott a facsoport tere és a gyülekező rét felé.

A könnyed szerkezetű új haranglábat a hasznosított haranggal kissé távolabb a meglévő kápolna és az új miséző hely összekötő tengelye mentén helyezi el.

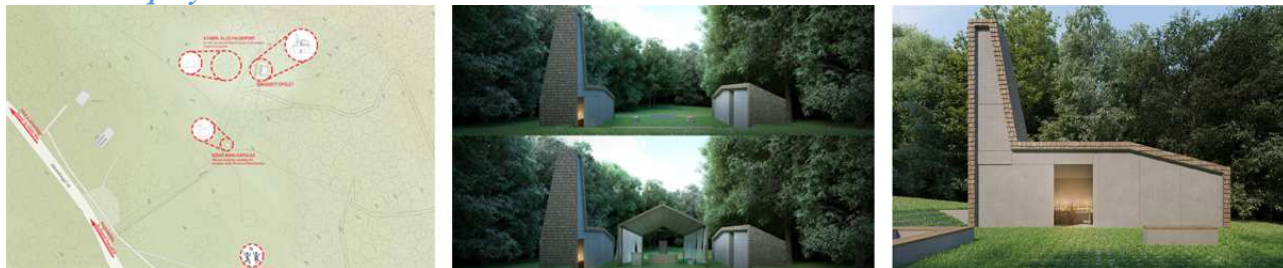
A meglévő kápolnát tiszteletben tartja, környezetét kevés beavatkozással rendezi.

Az adomány kövek egy részét hasznosítja.

A miséző pavilon íves faszerkezettel formált tömege, tetőhéjalása, tájba illő, igényes.

A tervben megfogalmazottak alkalmassá teszik a természeti környezetet kisebb és nagyobb egyházi rendezvények lebonyolítására.

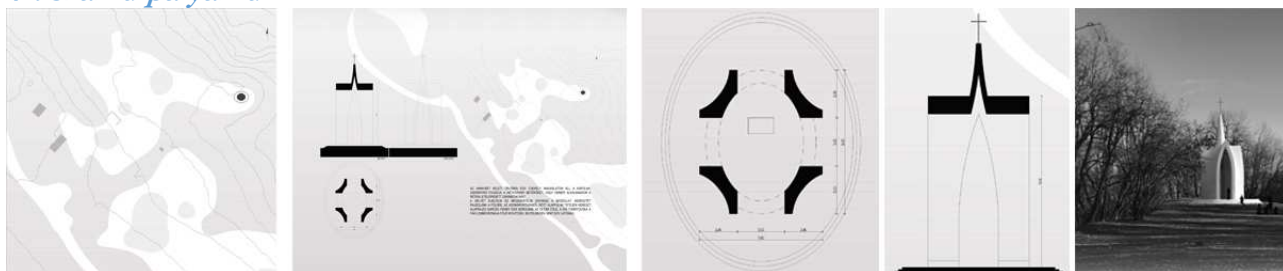
40. számú pályamű

Az építmény helyszínéül a kör facsoporttól keletre lévő tisztás közepét választja. A történeti és funkcionális igények részletes elemzésével létrehozott két db állandó, és az oltárt lefedő ideiglenes, mobil építmény belakja a tisztás terét. Az állandó „melléképítmények” alárendelt (tároló, wc) és részben szakrális (kápolna) funkciót ötvöznek magukban. A formálás „kortárs” tömegképzéssel, szerelt jellegű igényes anyaghasználattal, a történetiségre és a természetre utaló zsindefedéssel operál. A látványtervek karakteresen, szépen előadott építészetre utalnak, a kápolna felülről világított szobortere izgalmas belsőt eredményez, legalább is nyitott - szobor előtti zárt állapotában. Az oltár lefedése összeszerelhető faszerkezeten lévő ponyva fedés. Alaposan elemzett, önmagán belül logikusan felépített, látványos kompozíció.

Az épített objektumok sajnos nagyrészt nem az állandóságot jelentő szakralitást hordozzák. A szent funkció ideiglenessége és a tárolók állandósága ellentmondást hordoz. A sok építmény zsúfolttá teszi a tisztás terét, zavaros térélményt jelent, a fenntarthatóság határát súrolja. A kortársnak nevezett trendi megjelenés sem segíti az időtlen szellemiség áttükröződését, a tetőszegélyeknél tapétaként ábrázolt zsindefedés a látvány fontosságát jelöli a tervben, a tartalom helyett.

41. számú pályamű

A pályamű helykiválasztása megfelelő, helyszínként a hatos juharka csoporttól keletre elnyúló rét erdővel határolt végét javasolja. A rét végén három lépcsővel kiemelt nyitott kápolnát hoz létre. A pályázat erőssége, hogy egy épített elem létrehozását javasolja, nem lakja be építményekkel, elemekkel a tájat. A kereszt alakú kápolna falát az engesztelő kápolnához gyűjtött adománykövekből javasolja elindítani. Az ellipszis belső terű kápolnában helyezi el az oltárkövet. A kápolna 13 m magasságig nyúló keresztboltozata fölött indul az íves torony.

Az építmény jelszerű, egyértelmű szakrális megjelenéssel. A zárt térbe tett oltárkövet nem biztos, hogy alkalmas arra, hogy a hívek misézések részesei legyenek. A nem belátható, de nyitott belső tér túlságosan kitett a rongálásnak.

Össességében a kápolna léptéke túlzó, megjelenésével eluralja a természeti környezetet.

A pályaművet a Bírálóbizottság rangsorolás nélküli megvételen és bruttó 400.000 forint díjazásban részesítette.

42. számú pályamű

„A hat fából köralakban kialakuló centrális térnek már magában szakrális jellege van”. A facsoporton belül kialakított oltár fölé légies, organikus, filigrán szerkezetű térhálós héjszerkezetet helyez el, egyik pontján toronyszerűen kicsúcsosodva. A hálót növényvel lehet befuttatni. Az ajándékköveket ülőhelyeknek helyezi el.

A facsoporton belüli keletelt oltárkialakítás egyszerű, tájba illő megoldást jelent, keleti és nyugati irányban nyitott. Az oltár fölé kerülő térháló egyes részei alacsonyan vannak, az alatta való misézést, jelenlétet, a helykihasználást ez akadályozhatja.

Az építmény a természeti környezetbe illeszkedik.

43. számú pályamű

A tervben a pályázó telepítés a hatos facsoport mellett, annak mint egy bejárataként képzel el négy pár tartót, amelyek formájukkal a kápolnaépítés törekvésének is emléket állítanak. A tartókat befogadó rét alkalmas a nagyobb tömeg befogadására is.

A tervezett tartók tört vonalával idézi meg a kápolnaformát, szükség esetén a tartókra kapcsolható szövetből készült árnyékoló adja az intimitást. A tervben alkalmazott ideiglenes elhatárolás mobil megoldása ugyanakkor az időjárás viszontagságaitól nem ad védelmet. A nyolc tört formájú tartó önmagában a szakrális jelentést nem közvetíti kellően.

44.számú pályamű

Az alapötlet, a helyszínválasztás és az anyaghasználat nem rossz.

A felépítmény alakja, tömege nem igazán sikerült. Ha a miséző hely fedett, akkor jobb lett volna kifelé vezetni az esővizet és teljesen lefedni az oltárt.

A háromszög forma a legnagyobb helyigényű és a legkevesebb hasznos felületet biztosítja.

45. számú pályamű

A pályázat abból indul ki, hogy a miséző helynek kellő védelmet teremt, ám a meglehetősen méretes rács-motívum nem egy „szent hely” érzetét kelti.

46. számú pályamű

A miséző helyet az Anna-rét kelet-nyugati, szeparált részén alakítja ki a hatos fa csoport és a tisztás vége közötti természetes szakrális térként is értelmezhető térségen.

A keletelt miséző helyet a hagyományos íves záródású templom-szentélyek kortárs átíratként fogalmazza meg. Meglehetősen robosztus, így vandálbiztos mészkő anyaggal. Az oltár fedésére nem ad javaslatot. Az adományköveket a természetes templomtérben ülőpadként hasznosítja.

A terepviszonyok biztosítják a miséző hely kedvező láthatóságát. A miséző hely apszisa körre zárható – ez esetben kis kápolnaként működhet.

A terv a meglévő kápolna környezetével, s a facsoporttal nem foglalkozik.

A természetbe való beavatkozás tekintetében minimalista felfogású.

47. számú pályamű

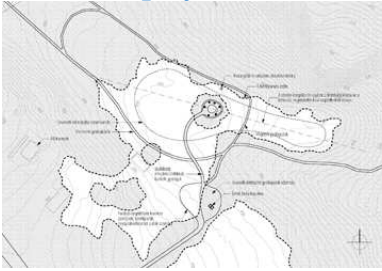

Az építményt a meglévő Anna kápolna köré – mellé helyezi el, a kápolnát bevonva a szertartás terébe. A kápolna előtt helyezi el az oltárt, valamint különböző szintmagasságú téglalap felületeket és padokat a hívek részére. A konkrét építmény a talajtól felemelt, téglalap alaprajzú rácsos acél szerkezet, mely biztosítja alatta a természetbe kilátást, a fejmagasság felett pedig a térlehatárolás vizuális élményét. Az acélszerkezetre fehér polikarbonát lemezt szerel, mely a téli látványterveken misztikus, ezoterikus lebegést mutat.

A helyszín választása érdekes, jó megoldás a meglévő kápolna bevonása az új szabadtéri „templom” terébe. A tér felemelése a levegőbe, és alatta a tértelenség, a kapcsolat az erdővel gondolati síkon izgalmas, a konkrét megoldás ellentmondásos. A nagyméretű acél rácsos szerkezet, és a polikarbonát borítás nem segíti az emelkedett hangulat létrejöttét, a szoknyaként a hívek felett lévő, és a rájuk zuhanás lehetőségét látenszen tartalmazó konkrét építészeti megoldás távolítja a szakralitást. Az anyagválasztás ipari jelleget, expo karaktert ad a kompozíciónak.

48. számú pályamű

A pályázó az Anna-réti terek gyűjtőpontjában álló hatos juhar facsoportba alakítja ki a szabadtéri miséző helyet. Támogatható elképzelés, hogy nem javasol épített kápolnát kialakítani miséző helyként, hanem a fák alkotta teret alakítja szakrális térré. A facsoport körtemplomként való értelmezése szép gondolat, a hely kiválasztás jó. A haranglábat a facsoporttól északra önálló jelként helyezi el. Az 1992-es Anna-kápolna épületének jelenleg kissé nyersnek ítéli, változtatásként az élek letörését és vakolatdíszítést javasol.

A facsoportban kialakításra kerülő miséző helyen süttői mészkőből faragott tojásdad oltárkövet javasol bronzszoborral. Az oltár fölé alkalmi könnyű fémszerkezetű sátrat tesz. Ülőkövekként az összegyűjtött adományköveket helyezi el körkörösén. Ugyanezen kövekből a Szent-Anna kápolna mellé is javasol ülőköveket. A miséző helyet a fák közötti terület feltöltésével hozza létre, ami a meglévő faállomány egészségi állapotát veszélyezteti.

Téves elképzelés, hogy a Szent-Anna térre a pályázó gépjármű forgalmat enged és ehhez zúzottkő burkolatot és fordulót javasol kialakítani. A Natura 2000 védettségű rét ilyen léptékű használata nem kívánatos.

49. számú pályamű

A facsoportban belül javasolja a téglalap alaprajzú fedett-nyitott, faanyagú miséző helyet, benne egy „torony” kialakításával, abba egy kereszttel – az építmény azonban nem véd meg teljesen az esőtől. Az építmény „átláthatósága” ugyanakkor behozza a képbe a környező tisztások és erdőszélek csodálatos látványát. A 20 ülőhely mellett keleti és nyugati irányban nyitott téren akár 3000 fő befogadására is alkalmas az elhelyezése. Az oltár a szánkópálya felől is elérhető. Az oltár keletelt elhelyezésű (a szept. 12-i Mária-naphoz igazodva).

A javasolt megoldás mind anyagában, mind természetbe simuló megoldásával méltó miséző helye lehet a szakrális múlttal rendelkező környezetének.

50. számú pályamű

Pályázó a domborzat finom hullámzása, emelkedése miatt a kelti tisztást választja tervezési helyszínéül, melyet déli oldalról fasor határol, ami végigkíséri a zarándok útvonalat is biztosító ösvényt. Pályázó véleménye szerint a helyszín alkalmas kisebb és nagyobb gyülekezetek, csoportok fogadására egyaránt. A helyválasztásnál fontos szempont volt, hogy kisebb létszám esetén egy zárt, meghitt tér alakuljon ki, ezzel együtt szükség esetén a tisztás alkalmas nagyobb létszámú csoport fogadására is. A domborzatnak köszönhetően az emlékhely pozíciója a tájban kiemelt hangsúlyt kap.

Az emlékhely pozíciója, a fákkal körülvett tisztás határozta meg a tervezett építmény hengeres formáját, mely egy tiszta és egyszerű elem, külső megjelenése pedig az erdőhöz kapcsolódik. A tervezett építmény nyitásának irányultságát a bejárati hasíték definiálja, ami egyben a belső teret is meghatározza, mely

alkalmas 8-10 fő befogadására. Az építményt úgy tervezte a Pályázó, hogy védelmet nyújtson és időjárásálló legyen.

Az oltár kialakításánál Pályázó felhasználja a helyszínen található, különböző települések által felajánlott mészkő építőköveket.

A tervezett építő elemek választásánál Pályázó fontosnak tartotta a természet közeli anyagok használatát, ezért magát az építményt is égetett favázis szerkezettel képzelte el, melynek a lefedése és merevítése is deszkázással készül, amin fémlemez fedést alkalmaz. Maga a járófelület is - igazodva az építményhez - égetett fa kockákból kerülne kialakításra, valamint a tervezett bútorok is fából készülnének.

A pályamű szellemisége, a bejáratí forma kialakítása kedvező, azonban a tervezett építmény túl zárt, nem kelti egy meghitt miséző hely érzetét.

51. számú pályamű

A terv alapötlete, hogy a hatos facsoport közepébe helyezi el az oltárkövet mindenféle fedés nélkül, önmagában nem kifogásolható.

Az ülohelyek létszámtól függő, alkalmankénti elrendezése nehezen képzelhető el, mert a meglévő építőkövek súlya ezt nem teszi lehetővé.

A fém dísz (háttámla) kissé esetlegesnek és fölöslegesnek tűnik. Nem valószínű, hogy betölti a műleírásban ismertetett szerepét.

52. számú pályamű

A pályázat ötlete az, hogy a kis kápolna miként tud zárt és nyitott állapotban is üzemelni, és Jel szerepét is betölteni. Ez a nyíti-csuki ötlet sok mindent megold a kiűrés igényeiből, de nem tudja betölteni a (Szent hely) fogalmát. Messziről az épület túl profán, és inkább lakóházként viselkedik.

53. számú pályamű

A pályamű a miséző hely kialakítását időbeli folyamatként két ütemben, ezen belül 2-2 fázisban képzelel el, s tervjavaslatait ennek megfelelően ábrázolja. Az első két fázis ideiglenes, míg a további két ütem állandó építményt feltételez. Az egyes fázisok átmenetét igényes gondolatmenetben fejt ki, s részletesen

ábrázolja.

A miséző helyet az Anna-rét védettebb, kelet-nyugati tájolású részen, az erdő alkotta természetes templomtérben helyezi el a hatos facsoportig tartóan. A tervezett több ütem végén egy altemplommal, toronnyal, felvonóval rendelkező túlzottan nagy templom épület jöhet létre, mely csak akkor hasznosítható javaslat, ha időközben a jelenlegi megítéléstől eltérően ez a nagyságrend válik célá az ehhez szükséges erőforrások birtokában.

A centrális templom építményre adott építészeti javaslatok - beleértve a közbülső fázisokat is - igényesek, előadásmódjuk kulturált és színvonalas.

A látványterven bemutatott terepre illesztés (a magaslati pont kialakítás) jelentős földmunkát igényelhet. Az adományköveket felhasználja.

A pályamű nem foglalkozik a meglévő kápolna környezetével.

A pályázati program, s a jelenlegi álláspontok szerint a pályaműben javasolt, altemplommal is bővített, az igényeken túlmutató, nagy méretű templom, - igényessége ellenére - távlatilag sem tekinthető reálisnak és társadalmilag elfogadhatónak.

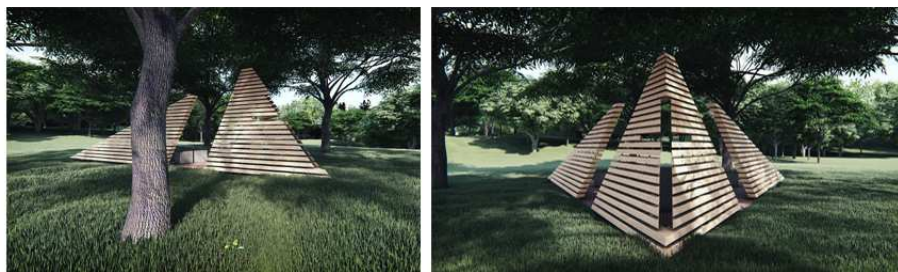
54. számú pályamű

Az építmény helyszínéül a térrészek központi, centrálisan elhelyezett kör alakú facsoportját választja ki a terv. Az építmény egy a Mária szobor elhelyezését biztosító kápolna, illetve annak félig nyitott megoldása. A hátulról fallal zárt, és előlről nyitott miséző oltárhely egy kör laprajzú burkolt téren készül, kerek fa ülőkékkel ellátva. Az építmény ölelő, befogadó íves formája, a mészkőbeton fehér rusztikus felülete, a tető sötét faanyaga harmonikus kompozíciót eredményez, az elrendezés alkalmassá teszi a szoborfülke és a misézés eltérő jellegű használatára. Arányos, kellemes összhatású, szoborszerű megoldás, jó helyszínválasztással.

A leírásban jelzett rózsafűzér gondolat nem érződik a konkrét építészeti megoldáson, de ez nem zavaró. A könnyűszerkezetes lefedés a tető szélső sarka felé egyre vastagodik, ami a néző természetes statikai érzetét borzolja, az egyre nehezedő konzol lekonyulását sejteti.

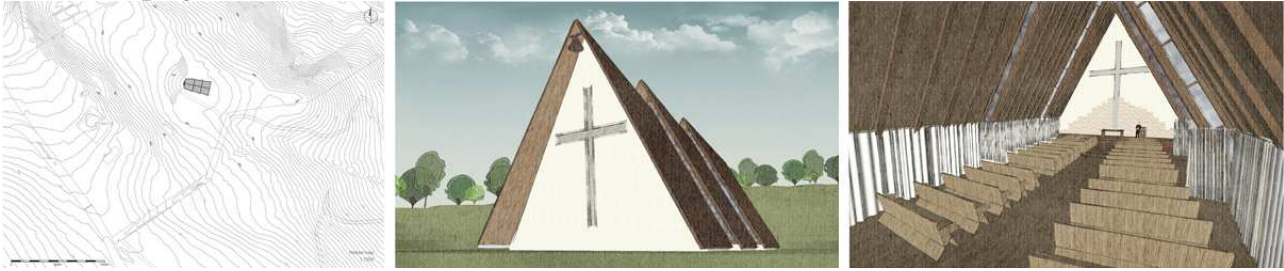
55. számú pályamű

A pályázó az Anna-réti hat fából álló juhar facsoport közepén alakítja ki a szabadtéri miséző helyet. A miséző hely alaprajzi formája háromszög. A terméskő oltárt és a padsorokat befelé dőlő oldalfalak és az oltár mögött kereszt alakú kivágást tartalmazó hátfal keretezi. A 30-45 fokos dőlésű falak rozsdamentes acél tartószerkezethez rögzített tölgy gerendákból kerülnek kialakításra. Ülőhelyként az engesztelő kápolnához gyűjtött adományköveket javasolja elhelyezni fa burkolatú ülőfelületekkel. Az emlékhelyet adomány téglákból kialakított burkolattal javasolja burkolni.

A pályázat erénye, hogy a miséző helyet olyan visszafogott, jelszerű építménnyel javasolja kialakítani, ami nem uralja a tájat. A befelé dőlő oldalfalak rossz hangulatú, nyomott teret hoznak létre. Ferde külső felületük más célú használatra sarkall, ezáltal balesetveszélyes helyzetet hoz létre.

56. számú pályamű

A pályázó az egykori úttörő-színpad – ma egy támfalmaradvány – elé javasol egy hármass, egymásba csúszó, egyenlő háromszögre épülő, sátoralakot formázó csonka tetraéder tömbű kápolnát – Szent Anna, Szűz Mária, Jézus hármassának kápolnáját. A természethez illeszkedő fedett, elől nyitott kápolna oltára keletelt elhelyezésű (a május 31-i Mária Világ Királynője ünnepnaphoz igazodva).

A helyszín választása akadályozhatja a rét egyébirányú (sport, rekreáció, pihenés stb.) használatát. A javasolt megoldás lelkisége megragadó.

57. számú pályamű

A pályamű a helyszín elemzésében az Anna-rétet morfológiailag a somlyói fennsíkhöz hasonlítja.

A pályamű helyszíne, mely az Anna-rét természetes fókuszpontja, a Szent Anna kápolna, valamint a hatos facsoport, ami egy terméskő lábazati fal előtt található háromszöget alkot a területen. A víz, mint ősidők óta a nőiességet szimbolizáló elem fontos részét képezi az építészeti koncepciónak, mely esetében a vízvételi forrást a Szabadtéri Misézőhelyhez fölvezető rámpa oldalfalában javasolja elhelyezni a Pályázó. Az egykori donatori hagyományokat tiszteletben tartva a Pályázó a szabadtéri miséző hely padjait a községek, városok által adományozott építőkövekből képzelel el kialakítani.

A pályamű egyik fontos helyszíne a hatos facsoport alkotta liget. A facsoport által határolt területre a hely ökológiai adottságaihoz alkalmazkodó, honos növényfajok kerülnek kiültetésre, melyek Mindszenty bíboros miseruháján szereplő hímezett virágmotívumot jelenítik meg. A tervezett gyűrű anyaga előregyártott finombeton.

A szabadtéri misézőhelyet az Anna-rét fókuszpontjában található támfal és az előtte álló négyes facsoport felhasználásával tervezik kialakítani, a fáktól a völgy felé eső területen. Anyaghasználatot tekintve a pályamű az oltárt, a két papi széket, a tájat formába öntő támfalakat és lépcsőket előregyártott finombeton elemekből képzelel el, a meglévő támfal és két darab lépcsősor felújítása mellett.

A tervezett „stációk” harmadik meghatározó eleme a meglévő Szent Anna kápolna. Ennek a kis épületnek a nyugati oldalon történő megnyitását tervezi a Pályázó, amivel egy Kapu keletkezik. A tervezett fehér, finombeton Kapu belső oldalára aranyozott üvegmozaik burkolat készülne.

A pályamű nagyon sok gondolatot ötvöz, melynek alátámasztására egy igen alapos kutatómunka szolgált. A terep rendezése jó tájépítészeti kialakítással valósul meg, valamint a pályamű egy igen elegáns megoldása a helyszín megjelölésének. Ezeken túlmenően nem lehet eltekinteni a meglévő Szent Anna kápolnának a bontása és átalakítása mellett, ami a pályaműnek egy meghatározó eleme és egy igen komoly beavatkozás. Ennek az átépítésnek is van egy szép gondolata, azonban az épített örökség ily módon történő átalakítása nem lenne kedvező hatású.

58. számú pályamű

A hely kijelölése kifejezetten jó.

A tervezett jel egy szárnyas-oltárra emlékeztet nyitott állapotban. Összképét tekintve nem igazán kedvező forma. Állékonysága különösen szeles időben bizonytalan. Ugyanez vonatkozik az oltár fölött lebegő kör alaprajzú tetőre is. A meglévő fákra felfüggesztett tető esztétikai szempontból kifogásolható és feltehetően megrongálná a faállományt is.

59. számú pályamű

A kápolna félkör íve és hozzá tartozó fél kupolája, illetve a hozzá tartozó harangláb méretében is immáron egy templomot idéz. A kompozíció sok mindent megold a kírás igényeiből, többek közt a zárhatóság igényét is, és azt is, hogy a miséző hely védett és egzakt legyen. Úgy gondoljuk azonban, hogy túlméretezett megoldást jelent, és nem „versenyképes” a kisebb, klasszikus kápolnákkal szemben.

60.számú pályamű

A pályamű határidőn túl érkezett.

61.számú pályamű

A pályamű határidőn túl érkezett.

A díjazott pályaművek

Az egyes pályaművek részletes bírálatát és értékelését követően a Bírálóbizottság szavazása alapján az alábbi döntés született.

A Bírálóbizottság rangsorolás nélkül díjban és egyenként 1.000.000.-Ft, azaz egymillió forintos pályadíjban részesíti a

- 3. számú pályaművet,
- 4. számú pályaművet, és a
- 23. számú pályaművet.

A Bírálóbizottság az alábbi pályaműveket rangsorolás nélkül megvételben és egyenként 400.000.-Ft, azaz négyszázezer forintos megvételi díjban részesíti a

- 2. számú pályaművet,
- 9. számú pályaművet,
- 12. számú pályaművet,
- 36. számú pályaművet, és a
- 41. számú pályaművet.

Az ötletpályázat hasznosításának módjára és lehetőségeire tett ajánlások

A Bírálóbizottság a szabályosan beérkezett 59 db pályamű részletes minősítése alapján megállapította, hogy a pályázat kétség kívül eredményes és sikeres volt és döntően visszaigazolta a kiírásban szereplő program helyességét.

A pályaművek az alaki és formai követelményeknek jól megfeleltek, kidolgozásuk színvonala összességében átlagon felüli volt. A tervek igényes előadásmódja segítette a javaslatok értelmezését és minősítését. Mindezek ellenére tény, hogy minden szempontból, változtatás nélkül megvalósítható terv nem született. A díjazott és a megvételben részesített pályaművekben egyaránt voltak egyedi értéke, kiváló javaslatok, amelyeket a további tervezés során érdemes használni.

A bizottság fenti döntését követően a zárójelentést lezárta és azt felolvasás után egyhangúlag jóváhagyta.

Budapest, 2019. február 14.

Ellenjegyeztem:

dr. Zsilinszky Tibor
Jogi szakértő

A Budapest XII. kerület ANNA-RÉTI MISÉZŐ-, EMLÉKHELY nyílt, titkos ötletpályázat végeredménye:

Rangsorolás nélkül díjban és 1.000.000.-Ft, azaz egymillió forintos pályadíjban részesült a 3. számú pályamű, amelynek szerzője: **Wéber Építésziroda Kft.**,

szerzők: Wéber József és Jármái Zsolt.

Rangsorolás nélkül díjban és 1.000.000.-Ft, azaz egymillió forintos pályadíjban részesült a 4. számú pályamű, amelynek szerzői **Pongor Soma László és Pásztor Bence**.

Rangsorolás nélkül díjban és 1.000.000.-Ft, azaz egymillió forintos pályadíjban részesült a 23. számú pályamű, amelynek szerzői **Szilágyi Norbert és Nagy Mercédesz Erika**.

Rangsorolás nélkül megvételben és 400.000.-Ft, azaz négyszázezer forintos megvételi díjban részesült

a 2. számú pályamű, melynek szerzői: **Márkus Péter és Koczka Kristóf**.

Rangsorolás nélkül megvételben és 400.000.-Ft, azaz négyszázezer forintos megvételi díjban részesült

a 9. számú pályamű, melynek szerzője: **Beke-Tóth Szilvia**.

Rangsorolás nélkül megvételben és 400.000.-Ft, azaz négyszázezer forintos megvételi díjban részesült

a 12. számú pályamű, melynek szerzője: **Hayde Réka Zsuzsanna**.

Rangsorolás nélkül megvételben és 400.000.-Ft, azaz négyszázezer forintos megvételi díjban részesült

a 36. számú pályamű, melynek szerzői: **Perényi Stúdió Kft.**

szerzők: Perényi Flóra, Andrei Durloi és Perényi Tamás

Rangsorolás nélkül megvételben és 400.000.-Ft, azaz négyszázezer forintos megvételi díjban részesült

a 41. számú pályamű, melynek szerzői: **Kruppa Gábor és Furmann-né Horváth Júlia**